

A folyóirat első, „tirer-un-trait” („tollvonás”, vagy „húzni egy vonalat”) című tematikus száma azon a gondolaton alapul, hogy a versírás grafikai aktus, a szerzők írásjelekkel hozzák létre a versképet. A központosítás, mint az írás minimuma (illetve mint az írásbeliség legsajátabb kifejezőeszköze, hiszen a betűk hangok leképezésére szolgálnak, míg a vesszők, pontok, kérdőjelek a hangsúlyokat és a szüneteket jelölik ki a versben) szerepel a lapszám legtöbb költeményének, elemzésének homlokterében.

Marie-louise Chapelle (így, kis l-lel), első kötetéről elemzés jelent meg a *Critique* már említett számában. Ez a kötet, a mettre. a Théâtre Typographique gondozásában 2006-ban jelent meg. Keveset publikáló szerző, második kötete, a *Prononcé second* ősszel fog megjelenni a Flammarion kiadónál. A verskép szigorú megszerkesztésével, filozófiai szövegek verssé komponálásával, a nyelvtan szabályait szándékosan megszegő, különös, fragmentumokat rögzítő versnyelvével a kortárs francia költészet egyik legérdekesebb alkotója. Részt vett a 2007-es debreceni költészeti fesztiválon. Az itt közölt, eredetileg a *Ligne 13*-ban megjelent, négy verse miniciklusként egy általa kialakított új költői formát illusztrál. Olvasása talán nem érdektelen a szóközökkel, a versek elrendezésével oly ritkán tördő kortárs magyar költészet számára sem.

Seláf Levente